

บทที่ 3

วิธีการที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการเก็บข้อมูลย้อนหลังจากสิ่งส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการทดสอบความไวของเชื้อแบคทีเรียต่อยาปฏิชีวนะของผู้ป่วยใน และข้อมูลคำสั่งให้ยาจากระบบคอมพิวเตอร์ของโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร จ.พิษณุโลก ระหว่างปี พ.ศ. 2548-2550 และเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของแพทย์ต่อการน้ำ antibiogram ไปใช้ในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1. การเก็บข้อมูลก่อนจัดทำ antibiogram

1.1 ประสานงานกับทางโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร จ.พิษณุโลก เพื่อขออนุมัติเข้าดำเนินการเก็บรวมผลของสิ่งส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการทดสอบความไวของเชื้อแบคทีเรียต่อยาปฏิชีวนะของผู้ป่วยใน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 – 2550 สำหรับจัดทำ antibiogram และใช้สำหรับการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงความไวของเชื้อแบคทีเรียบางตัวต่อยาปฏิชีวนะบางชนิดในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร และติดต่อขอรับข้อมูลคำสั่งให้ยาจากระบบคอมพิวเตอร์ของโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 – 2550 สำหรับการวิเคราะห์แนวโน้มความสมั่นใจระหว่างการตัดยาปฏิชีวนะของเชื้อแบคทีเรียบางตัวกับปริมาณการใช้ยาปฏิชีวนะ

1.2 ประสานงานกับทางโรงพยาบาลพุทธชินราช จ.พิษณุโลก เพื่อขอรับผลของสิ่งส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการทดสอบความไวของเชื้อแบคทีเรียต่อยาปฏิชีวนะของผู้ป่วยในของโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร

2. การจัดทำ Antibiogram

2.1 Antibiogram สำหรับผู้ป่วยในของโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร

เป็นการประมวลผลทางห้องปฏิบัติการทดสอบความไวของเชื้อแบคทีเรียต่อยาปฏิชีวนะจากสิ่งส่งตรวจของผู้ป่วยใน โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร โดยใช้ข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 – 2550 แบ่งเป็น antibiogram ประจำผลแยกแต่ละปี (พ.ศ. 2548, 2549, 2550) และประมวลผลโดยใช้ข้อมูลทั้งสามปี เมื่อจัดทำ antibiogram เรียบร้อยและนำเสนอต่อแพทย์ประจำงานควบคุมและป้องกันการติดเชื้อในโรงพยาบาล (Infection control) 医疗ได้เสนอแนะให้แยกการจัดทำ antibiogram แบ่งเป็น สำหรับผู้ป่วยวิกฤต และห้องผู้ป่วยในที่ไม่ทราบผู้ป่วยวิกฤต

2.2 Antibiogram สำหรับห้องผู้ป่วย

2.2.1 Antibiogram สำหรับห้องผู้ป่วยวิกฤต (Intensive care unit)

เป็นการประมวลผลทางห้องปฏิบัติการทดสอบความไวของเชื้อแบคทีเรียต่อยาปฏิชีวนะบางชนิดจากสิ่งส่งตรวจเฉพาะผู้ป่วยวิกฤต โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร โดยใช้ข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 – 2550

2.2.2 Antibiogram สำหรับห้องผู้ป่วยใน (Ward)

เป็นการประมวลผลทางห้องปฏิบัติการทดสอบความไวของเชื้อแบคทีเรียต่อยา

ปฏิชีวนะบางชนิดจากสิ่งสกปรกที่อาจส่งผลกระทบต่อผู้ป่วยในที่ไม่รวมผู้ป่วยวิกฤต โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร โดยใช้ชื่อชุดตั้งแต่ปี พ.ศ 2548 – 2550

2.3 Antibiogram สำหรับแพทย์

เป็นการประมวลผลทางห้องปฏิบัติการทดสอบความไวของเชื้อแบคทีเรียบางตัวต่อยาปฏิชีวนะบางชนิดจากสิ่งสกปรกที่โดยแยกข้อมูลแบ่งตามชนผู้ป่วย แบ่งเป็น หอผู้ป่วยในที่ไม่รวมผู้ป่วยวิกฤต และหอผู้ป่วยวิกฤต โดยใช้ชื่อชุดตั้งแต่ปี พ.ศ.2548 – 2550

หมายเหตุ การประมวลผลข้อมูลใช้โปรแกรม SPSS version 12 (รายละเอียดดังภาคผนวก ก และ ข)

3. การนำ antibiogram ใช้ในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร

3.1 นำ antibiogram ที่จัดทำสำหรับหอผู้ป่วยในจำนวน 5 แผ่นและหอผู้ป่วยวิกฤต จำนวน 1 แผ่น ไปวางบนหอผู้ป่วยตั้งครึ่งๆ เพื่อให้แพทย์และบุคลากรทางการแพทย์ใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจเลือกใช้ยาปฏิชีวนะบางตัวสำหรับการรักษาการติดเชื้อแบคทีเรียบางชนิด

3.2 นำ antibiogram สำหรับแพทย์ฉบับพกพาจำนวน 100 แผ่น แจกให้แก่แพทย์เฉพาะทางและสำหรับห้องและสำนักที่เหลือเก็บไว้ที่ห้องยา

3.3 สอบถามความคิดเห็นของแพทย์ต่อการนำ antibiogram ไปใช้ในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร

ระยะเวลาของการนำ antibiogram วางบนหอผู้ป่วยเท่ากับ 10 วัน

- เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม
- วิธีการที่ใช้คือ วิธีการถ่าย

ขั้นตอนการนำ antibiogram ไปใช้ในโรงพยาบาลให้ระยะเวลาในการดำเนินการอยู่เนื่องจากคณบุรุษจัดทำ antibiogram จากการประมวลผลโดยใช้ข้อมูลทั้งสามปี และจัดทำ antibiogram ของปี พ.ศ. 2548, 2549 และ 2550 ซึ่งเมื่อนำไปเสนอแพทย์ประจำงานควบคุมและป้องกันการติดเชื้อในโรงพยาบาล (Infection control) แพทย์เสนอแนะให้ปรับเปลี่ยนการจัดทำ antibiogram โดยแยกเป็นข้อมูลในหอผู้ป่วยวิกฤต และหอผู้ป่วยในที่ไม่รวมผู้ป่วยวิกฤต เพื่อนำไปวางแผนประจำห้องผู้ป่วยต่างๆ และสำหรับแพทย์พกติดตัวคณบุรุษดำเนินการวิจัยจึงดำเนินการแยกข้อมูลสำหรับจัดทำ antibiogram สำหรับหอผู้ป่วยวิกฤตและหอผู้ป่วยในที่ไม่รวมผู้ป่วยวิกฤต และนำเสนอแก่แพทย์อีกด้วย จึงได้รับการอนุมัติให้นำไปใช้ในโรงพยาบาล จึงทำให้ขั้นตอนในการจัดทำ antibiogram ใช้ระยะเวลานานกว่าที่กำหนด ทำให้การประเมินความพึงพอใจของแพทย์จากการใช้ antibiogram ไม่สามารถทำได้ เมื่อจากระยะเวลาในการนำไปใช้สั้น จึงเปลี่ยนวิธีการจากประเมินความพึงพอใจของแพทย์ เป็นสอบถามความคิดเห็นของแพทย์ต่อการนำ antibiogram ไปใช้ในโรงพยาบาล สำหรับวิธีการเลือกแพทย์ทำแบบสอบถามความคิดเห็นให้วิธีการถ่าย โดยคณบุรุษจัดทำเดินตามหอผู้ป่วยเมื่อเจ้าแพทย์จึงขอความร่วมมือในการทำแบบสอบถาม และระยะเวลาในการสำรวจ 1 วัน ซึ่งเป็นระยะเวลาที่น้อยเกินไปและวิธีการสูญเสียการนำข้อมูลที่ได้ไม่สามารถนำมาเป็นมาตรฐานของโรงพยาบาลได้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ความแตกต่างของเชื้อแบคทีเรียและร้อยละความไวของเชื้อต่อยาปฏิชีวนะที่พบในหอผู้ป่วยวิกฤตและหอผู้ป่วยในที่ไม่รวมผู้ป่วยวิกฤต จาก antibiogram สำหรับงานบนหอผู้ป่วย

4.2 วิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงความไวของเชื้อแบคทีเรียบางตัวต่อยาปฏิชีวนะบางชนิดจาก antibiogram สำหรับหอผู้ป่วยในของโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร

4.3 วิเคราะห์แนวโน้มการเกิดเขื้อแบคทีเรียด้วยปฎิชีวนะ ในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร
ปี พ.ศ. 2548-2550 จากไฟล์ข้อมูลสิ่งส่งตรวจที่ได้จากการตรวจทางห้องปฏิบัติการ

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการใช้ยาปฎิชีวนะบางตัวกับร้อยละความไข้ของเชื้อ

แบคทีเรียด้วยปฎิชีวนะของผู้ป่วยใน โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร ในปี พ.ศ. 2548 – 2550 จาก

ไฟล์ข้อมูลปริมาณการใช้ยาปฎิชีวนะของผู้ป่วยใน โดยใช้ Pearson correlation (รายละเอียดดังภาคผนวก ค)

การนำข้อมูลปริมาณการใช้ยาปฎิชีวนะมาวิเคราะห์จะใช้โปรแกรม STATA ในการประมวลผล
จะได้จำนวนคนไข้แต่ละปี และจำนวนวันที่ผู้ป่วยมีการใช้ยาปฎิชีวนะชนิดหนึ่งในแต่ละปี และนำมาคำนวณเป็น
ปริมาณการใช้ยาปฎิชีวนะ ในหน่วย DDD/100 patient-day (รายละเอียดดังภาคผนวก ค และจ)

5. กลวิธีสำหรับลดการตื้อยาปฎิชีวนะของโรงพยาบาลจากการประมวลผล antibiogram

การเสนอแนะกลวิธีลดการตื้อยาปฎิชีวนะของโรงพยาบาล วิเคราะห์จากความสัมพันธ์ระหว่าง
ปริมาณการใช้ยาปฎิชีวนะกับร้อยละความไข้ของเชื้อต่อรายในแต่ละปี และเมื่อชนะผู้ดำเนินการวิจัยจัดทำ
antibiogram ของโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวรและนำเสนอแก่แพทย์ประจำงานควบคุมและป้องกันการติด
เชื้อในโรงพยาบาล ทางกลุ่มงานให้มีการจัดทำใบประกอกการสั่งยาต้านชุลชีพที่ต้องประเมิน (DUE) เป็นฉบับ^{แรก}
โดยใช้ข้อมูลจาก antibiogram ประจำการตัดสินใจในการคัดสรรยาร่วมกับข้อมูลด้านอื่นๆ ของ
โรงพยาบาล ซึ่งใน DUE ที่นำมาใช้ประเมินอาจมีการปรับปรุงรูปแบบในภายหลัง

